

ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਜਲੰਧਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, - ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ।

ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 98 .

7 ਮਾਰਚ 1983 ਈ.

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ (1956 ਦਾ I)- ਸੈਕਸ਼ਨ 460(6)- ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ (1872 ਦਾ IX)- ਸੈਕਸ਼ਨ 43— ਕੁਝ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ (ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਹੋਰ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕਰਜ਼ਾ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ - ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ - ਕੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ।

ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਂਝੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਾਅਦਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭਾਗ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਂਝੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੁਆਇੰਟ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਵੇ, ਇਕੱਠੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕੁਝ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਸਾਂਝੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤਰਲ ਟੋਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਯੁਕਤ ਦੇਣਦਾਰ - ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਕਿ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 7)।

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 460(6) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 16 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 164 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਐਲ ਮਿੱਤਲ, ਸੀ .

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਏ.ਸੀ. , ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਕੰਪਨੀ (ਅਦਾਲਤ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 164 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 460(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 16 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵਿਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1983)2

(2) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ, ਜੁਲੰਦੂਰ ਸਿਟੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਓਵਰਡ੍ਰਾਫਟ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 20,983.30, 11 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 5 ਜੂਨ, 1974 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ 22 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਅੱਗੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 23,218.60, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੁ. 330 ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਰੁ. ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਵਜੋਂ 1,904.80। ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲ।

(4) ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਾਅਦਾ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਂਝੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਯੁਕਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਂਝੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਾਂਝੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਵੇ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕੁਝ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਸਾਂਝੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਹੋਰੇ, (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਈ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਕੇਂਡਲ ਵੀ. ਹੈਮਿਲਟਨ ਵਿੱਚ, (2) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ

(1) (1844) 13 M & W 494.

(2) (1879) 4 ਐਪ. ਕੇਸ 504

ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੋਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ

(ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਮੁਹੰਮਦ ਅਸਕਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਧੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, (3) ਜਿੱਥੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਸਰ ਆਰਥਰ ਸਟ੍ਰਾਚੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ: -

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੋਟ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਡੀਕਚਰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਸੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ. ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਸਿਧਾਂਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। *Cessante ratiōne legis, cesat ipsa lex.* "

(ਅੰਡਰਲਾਈਨਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜ਼ੋਰ)।

ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ: -

"ਜਿੱਥੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਈ ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰ: ਵੱਲੀਭਾਈ ਆਦਮਜੀ (4) ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਰਕਮ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ

(3) (1900) ILR 22 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 307.

(4) ਏਆਈਆਰ 1933 ਬੰਬਈ 407

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

01983)2

ਪਿਤਾ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਪਿਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ, ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਲੈਣਦਾਰ ਉਸਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਮੋਵਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਅਤੇ ਕਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੋਰੇ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਬੀ.ਆਰ. ਨਗੋਂਦਰ ਅਈਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਵੀ. ਸੁੱਬਰਾਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (5) ਅਤੇ ਟੀ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੇਟੀਅਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਵੀ. ਮੁਥੁਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੇਟੀਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (6) ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।). ਬੀ.ਆਰ. ਨਗੋਂਦਰ ਅਈਅਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ . (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਸਾਂਝੇ ਵਾਅਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਉਹ, ਜੋ ਉਹ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਪ੍ਰਤੀਰੋਧੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਿਰਣਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਦੂਜੇ ਸਾਂਝੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਟੀ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੇਟੀਅਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਪਟਨਾ ਬਨਾਮ ਏ.ਕੇ. ਮਲਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਪੋਲਕ ਅਤੇ ਮੁੱਲਾ ਨੇ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ (ਨੌਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਨਾ 364 'ਤੇ, ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

"ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਾਰਥਕ ਨਿਯਮ ' ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ, ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ, ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਨ ਲਈ

(5) ਏਆਈਆਰ 1935 ਮਦਰਾਸ 10551

(6) ਏਆਈਆਰ 1970 ਮਦਰਾਸ 337

(7) ਏਆਈਆਰ 1934 ਪਟਨਾ 52(2)।

ਗੀਤਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਆਈ. ਐੱਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.)

ਦੂਜੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋ ਮਿਸਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ।”

ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(7) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ - ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਰਲਤਾ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.

ਗੀਤਾ ਦੇਵੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1943 .

8 ਮਾਰਚ 1983 ਈ.

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 13— ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਕਾਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਕੀਰਾਇਆ ਟੈਕਸ—ਕੀ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਕਿਰਾਏਦਾਰ - ਕੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਮਕਾਨ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਵਿੱਚ 'ਰੈਂਟ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਕਿਰਾਇਆ' ਸ਼ਬਦ ਇੰਨਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।